

LECTURES DE CASAMENT

A l'hora d'escollir les lectures n'heu de triar una d'entre les de l'Antic Testament i les cartes apostòliques, un salm i un evangeli.

A) Lectures de l'Antic Testament

I-Lectura del llibre del Gènesi (Gn 1,26-28.31a)

Lectura del llibre del Gènesi

Déu digué: «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, i que tingui sotmesos els peixos del mar, els ocells i els animals domèstics i feréstecs i totes les bestioles que s'arrosseguen per terra.»

Déu creà l'home a la seva imatge, el creà a imatge de Déu; creà l'home i la dona. Déu els beneí dient-los: «Sigueu fecunds, multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la; tingueu sotmesos els peixos del mar, els ocells i tots els animals que s'arrosseguen per terra».

Déu veié tot el que havia fet, i era bo de debò.

Paraula de Déu.

II-Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,18-24)

El Senyor-Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré que l'ajudi i l'acompanyi.»

El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, Déu prengué una de les costelles de l'home i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la

costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home.

L'home digué: «Aquesta si que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs.» Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, tots dos són una sola carn.

Paraula de Déu.

III-Lectura del llibre del Gènesi (Gn 24,48-51.58-67)

En aquells dies, l'administrador d'Abraham digué a Laban: «Tan bon punt he comprovat que el Senyor, Déu d'Abraham, el meu amo, havia guiat el meu viatge per trobar encertadament la filla del germà del meu amo i poder-me-la endur per esposa del seu fill, m'he prosternat per beneir el Senyor, Déu del meu amo. Ara, doncs, digueu-me si voleu demostrar que estimeu fidelment el meu amo. Si no, digueu-m'ho també, i cercaré un altre camí a dreta o a esquerra.»

Laban i Batuel respongueren: «És prou clar que el Senyor ha parlat: nosaltres no podem afegir-hi res ni a favor ni en contra. Aquí tens Rebeca: te la pots endur per muller del fill del teu amo, tal com ho ha fet entendre el Senyor.» Després cridaren Rebeca i li preguntaren: «¿Vols anar amb aquest home?» Ella respongué: «Sí que hi vull anar. Ells, doncs, deixaren marxar la seva germana Rebeca, amb la seva dida, amb l'administrador d'Abraham, que emprengué amb ella el camí de retorn.

Isahac, que vivia en la regió del Nègueb, havia anat al pou de Lahai-Roí. Passats molts dies, mentre passejava per l'estepa cap al caient de la tarda, veié uns camells que venien. Rebeca, des del seu camell, veié Isahac, es girà i preguntà a l'administrador: «¿Qui és aquell home que ens ve a trobar?» Ell li respongué: «És el meu amo.» I Rebeca es va cobrir amb el vel.

Aleshores l'administrador contà a Isahac tot el que havia fet. Isahac acompanyà Rebeca a la tenda de la seva mare, la prengué per muller i l'estimà. I Isahac acabà els dies de dol per la mort de la seva mare.

Paraula de Déu.

IV-Lectura del llibre de Tobit (Tb 7,9c-10.11c-17)

En aquells dies Ragüel convidava a taula Tobies amb l'àngel, però Tobies li digué: «No tastaré res de tot això si no fas el que et demano i em promets donar-me per muller la teva filla Sara.» Ragüel, indecís, no responia, però l'àngel digué: «No tinguis por de donar-la a un home com ell: la teva filla només pot tenir un marit així, que reverenciï Déu de tot cor.»

Ragüel li va respondre: «Veig ben clar que Déu ha acollit el meu plor i les meves súpriques: ell us ha portat aquí perquè la meva filla sigui l'esposa d'un dels meus, com ho prescriu la llei de Moisès. Te la dono per muller.» Llavors va prendre la mà de la seva filla i la va donar a Tobies dient: «Que el Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob sigui amb vosaltres. Que ell us uneixi i us doni a mans plenes la seva benedicció.»

Després van escriure l'acta de matrimoni i menjaren plegats, donant gràcies a Déu.

Paraula de Déu.

V-Lectura del llibre de Tobit (Tb 8,5-10)

El vespre del dia del casament, digué Tobies a Sara, la seva esposa: «Som fills d'un poble sant i no podem unir-nos com ho fan els qui desconeixen Déu.» Es van llevar, doncs, i pregaven demanant a Déu que els guardés.

Deia Tobies: «Senyor, Déu dels nostres pares, que us beneixin el cel i la terra, el mar, les fonts i els rius, amb totes les criatures que feu viure en aquests llocs. Vós vau formar l'home del fang de la terra, i li donàreu una esposa perquè l'ajudés. Vós sabeu que prenc per muller aquesta germana meva, no per a abusar-ne, sinó per a tenir una descendència que beneixi per sempre el vostre nom.»

I Sara deia: «Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos. Que arribem tots dos a la vellesa amb bona salut.»

Paraula de Déu.

VI-Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 31,10-13.19-20.30-31)

Que en té, de valor, una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents.

L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogiï davant de tot el poble.

Paraula de Déu.

VII-Lectura del Càntic dels Càntics (Ct 2,8-10.14.16a.8,6-7a)

Escolteu, sento la veu del meu estimat! Mireu com ve, trescant per les muntanyes, saltant pels turons. El meu estimat corre com una gasela, com un cérvol jove. Ja és aquí fora, darrere la paret, mirant per la finestra, espiant per la gelosia.

El meu estimat em diu: «Aixeca't, amiga meva, bonica meva, i vine. Coloma meva, que t'amagues dins les clivelles de la roca, i dins les escletxes dels espadats: deixa'm veure la teva cara, fes-me sentir la teva veu, que la teva veu és dolça i la teva cara, bonica.»

El meu estimat és per a mi, i jo per a ell. Ell m'ha dit: «Porta'm com un segell en el cor, com un segell en el braç, que l'amor és inflexible com la mort, la passió és forta com el país dels morts. Els seus dards són fletxes enceses, ardents com les flames. Ni els oceans no són capaços d'apagar l'amor, totes les fonts dels rius no podrien ofegar-lo.»

Paraula de Déu.

VIII-Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 26,1-4.13-16)

Feliç el marit d'una bona esposa: durarà el doble la seva vida. Una dona com cal, fa feliç el marit, fa que visqui en pau tots els seus anys: Una bona esposa és una gran sort que el Senyor dóna als seus fidels: rics o pobres, tenen sempre l'alegria al cor i el goig a la cara.

La gràcia de l'esposa encanta el marit i el seu seny el fa més vigorós. Una dona discreta és un do del Senyor, no té preu la que té delicadesa d'esperit. Una esposa decent és agraciada doblement, res no és tan valuós, com la dona casta. Una bona esposa en una casa endreçada és com el sol quan despunta a l'horitzó.

Paraula de Déu.

IX-Lectura del llibre del profeta Jeremies (Jr 31.31-32a.33-34a)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i els seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Conegueu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran, del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor.

Paraula de Déu.

LECTURES DE LES CARTES APOSTÒLIQUES (NOU TESTAMENT)

I-Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-35.37-39)

Germans: Si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, ¿com no estarà disposat a donar-nos-ho tot,

juntament amb el seu Fill?

Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

Qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? ¿Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? Però de tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima.

Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

Paraula de Déu.

II-Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,1-2.9-18)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

Que el vostre amor no tingui res de fingit. Detesteu el mal. Enamoreu-vos del bé. Estimeu-vos amb afecte de germans, avanceu-vos els uns als altres a honorar-vos.

Sigueu diligents i no peresosos, inflamats per l'Esperit. Serviu el Senyor. Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu soferts en les penes, assistiu sempre a la pregària, ajudeu els cristians necessitats, acolliu els forasters.

Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu.

Estigueu contents amb els qui ho estan, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres. No sigueu orgullosos, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu massa per llestos. No torneu mal per mal a ningú. Mireu de ser ben considerats per tothom.

Si pot ser, fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom.

Paraula de Déu.

III-Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,1b-3a.5-7.13)

Germans, no hem de fer pas el que ens és més còmode. Més aviat ens hem d'acomodar cadascú a allò que fa bé i edifica els altres. Crist mateix no va fer pas la seva pròpia comoditat.

Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també estar d'acord amb Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor. Per això, accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu.

Que Déu, esperança vostra, faci que la vostra fe sigui plena de goig i de pau, i que la vostra esperança sigui completa per la força de l'Esperit Sant.

Paraula de Déu.

IV-Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres del Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? ¿No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: glorifiqueu-lo en el vostre cos.

Paraula de Déu.

V-Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,31-13,8a)

Germans: Interesseu-vos més pels dons millors. Però ara us indicaré un camí incomparablement més gran.

Si jo tingués el do de parlar els llenguatges dels homes i dels àngels, però no estimés, valdria tant com les campanes que toquen o els platerets que dringuen.

Si tingués el do de profecia i arribés a conèixer tots els secrets de Déu i tota la veritat, si tingués tanta fe que fos capaç de transportar les muntanyes, però no estimés, no seria res.

Si distribuís tot el que tinc, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau, sense estimar, només per ser ben vist, no em serviria de res.

El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai.

Paraula de Déu.

VI-Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,1-6)

Germans, jo, pres per causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau.

Un sol cos i un sol esperit, com és també una de sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot.

Paraula de Déu

VII-Lectura de la carta de sant Pau als cristians de d'Efes (Ef 5,2a.21-33)

Germans: Viviu estimant, com el Crist ens estimà: ell s'entregà per nosaltres. Sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist.

[Que les esposes se sotmetin als seus marits, com tots ens sotmetem al Senyor, perquè el marit és cap de la seva esposa, igual que el Crist és cap i salvador de l'Església, que és com el seu cos. Per tant, així com l'Església se sotmet al Crist, les esposes s'han de sotmetre en tot als marits.]

I vosaltres, marits, estimeu les vostres esposes, tal com el Crist estima l'Església. L'estima tant, que s'ha entregat a la mort per ella, per santificar-la: l'ha rentada amb el bany de l'aigua acompanyat de la paraula, i així ha pogut cridar a la seva presència una Església gloriosa, sense taques, ni arrugues, ni res de semblant, tota santa i immaculada. Igualment els marits han d'estimar l'esposa com el seu propi cos.

El qui estima la seva esposa, és com si s'estimés ell mateix. No hi ha hagut mai ningú que no estimés el seu propi cos. Tothom l'alimenta i el vesteix. També el Crist es porta així amb la seva Església, perquè som membres del seu cos. Per dir-ho amb paraules de l'Esriptura: «Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola carn.» És un misteri molt gran: ho dic de Crist i de l'Església.

Però també val per a vosaltres: que cadascú estimi la seva esposa com a ell mateix, i que l'esposa sigui respectuosa amb el marit.]

Paraula de Déu.

VIII-Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips (FI 4,4-9)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte.

El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la

súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

Paraula de Déu.

IX-Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-17)

Germans: Tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb els salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies.

Paraula de Déu.

X-Lectura de la carta als cristians hebreus (He 13,1-4a.5-6b)

Germans: No deixeu mai d'estimar-vos fraternalment ni d'acollir els forasters; penseu que alguns acolliren àngels sense saber-ho. Recordeu-vos dels presos com si fóssiu presos amb ells; recordeu-vos igualment dels qui són maltractats, pensant que també vosaltres teniu un cos que podria sofrir mals tractes.

Que tothom honori el matrimoni, i guardi immaculada la vida conjugal.

No aneu darrere els diners; acontenteu-vos amb allò que teniu, recordant que Déu ha dit: «No et deixaré, no t'abandonaré.» Per això podem dir amb tota confiança: «Tinc el Senyor a favor, res no em fa por.»

Paraula de Déu.

XI-Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,1-9)

Estimats:

Vosaltres, esposes, feu cas dels vostres marits. Així, si alguns no són creients, quan s'adonaran de la vostra manera de viure respectuosa i casta, sense paraules els guanyareu a la fe. Les vostres gales, no han de consistir en les que es veuen des de fora estant, com són el pentinat, les joies i els vestits, sinó en les que porteu amagades dins el cor i duren sempre, com és un esperit de pau i de bondat; això sí que té valor als ulls del Senyor. Així s'adornaven en altre temps les dones santes, que confiaven en Déu i eren respectuoses amb els seus marits, com Sara, que obeïa Abraham i en parlava amb gran respecte. Vosaltres sereu considerades filles seves si obreu el bé sense cap por.

També vosaltres, marits, sapigueu conviure amb la vostra esposa: tracteu-la amb honor, no solament perquè és més feble, sinó perquè Déu li fa la gràcia d'heretar la mateixa vida. Així res no destorbarà la vostra pregària.

Finalment, vivint tots units de pensament i de cor, estimeu els germans, sigueu afectuosos i humils; no torneu mal, no insulteu els qui us insulten; més aviat beneïu-los, vosaltres, que Déu ha cridat a rebre en herència una benedicció.

Paraula de Déu.

XII-Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat, i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu.

Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la

consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

Paraula de Déu.

XIII-Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-12)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu: ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

Estimats meus, si Déu ens ha estimat així, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. Mai ningú no ha pogut contemplar Déu, però si ens estimem, Déu està en nosaltres, i dintre nostre el seu amor és tan gran que ja no hi falta res.

Paraula de Déu.

XIV-Lectura del llibre de l'Apocalipsi (Ap 19,1.5-9a)

Jo, Joan, vaig sentir al cel la cridòria d'una gran gentada que cantava: «Al·leluia! És l'hora de la salvació, de la glòria i del poder del nostre Déu.»

Després, de l'indret del tron sortí una veu que cridava: «Lloeu el nostre Déu, tots els seus servents i els qui creieu en ell, petits i grans.»

Tot seguit vaig sentir com la cridòria d'una gran gentada, semblant al so d'un aiguat i al retronys de trons fortíssims, i deien: «Al·leluia! El Senyor, el Déu de l'univers, ja és rei. Alegrem-nos-en i celebrem-ho, cantem la seva glòria, que ha arribat l'hora de les nocces de l'Anyell i la seva esposa ja està engalanada, i per un do de Déu, ha pogut vestir-se de

lli finíssim, blanc i resplendent. Aquest lli finíssim són les bones obres del poble sant.»

Després l'àngel em digué: «Escriu: Feliços els convidats al banquet de noces de l'Anyell.»

Paraula de Déu.

SALMS

Salm 33

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seva lloança.
La meva ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

R. Beneiré el Senyor en tot moment.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor,
exalcem plegats el seu nom.
He demanat al Senyor que em guiés;
ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum,
i no haureu d'abaixar els ulls, avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor
entorn dels seus fidels, per protegir-los.
Tasteu, i veureu que n'és de bo el Senyor;
feliç l'home que s'hi refugia. R.

Salm 127

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Viuràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. Feliços els fidels del Senyor.

(o bé: Els fidels del Senyor seran beneïts).

La teva esposa fruitarà com una parra
dins la intimitat de casa teva;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor
seran beneïts.

Que el Senyor et beneeixi des de Sió.

Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem. R.

Salm 144

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat.

R. El Senyor és bo per a tothom.

Que us enalteixin les vostres criatures,
que us beneixin els fidels.
Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat,
i al seu temps vós els doneu l'aliment. R.

Són camins de bondat els del Senyor,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor és a prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

Salm 148

Lloeu el Senyor des del cel,
lloeu-lo a les altures;
lloeu-lo tots els seus àngels,
lloeu-lo tots els seus estols.

R. Que tots lloïn el nom del Senyor.

(o bé: Al·leluia)

Lloeu-lo, sol i lluna,
lloeu-lo, estrelles lluminoses
amb les aigües de l'espai. R.

Muntanyes i tots els turons,
arbres fruiters i tots els cedres,
feres i animals domèstics,
rèptils i ocells alats. R.

Pobles i reis de la terra,
poderosos i governants de tot el món,
infants i vells,

joves i noies. R.

Que tots lloïn el nom del Senyor,
l'únic nom que excel·leix sobre tot altre. R.

LECTURES DE L'EVANGELI

I

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Mt 5,1-12a

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient:

«Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells.

»Feliços vosaltres quan, per causa meva, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

Paraula del Senyor

II

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Mt 5,13-16

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles:

«Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, ¿amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.

»Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure

el bé que heu obrat, gloriificaran el vostre Pare del cel.»

Paraula del Senyor.

III

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Mt 7,21.24-29

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles:

«No entrarà al Regne del cel tothom qui em diu: “Senyor, Senyor”; hi entraran només els qui compleixen la voluntat del meu Pare del cel.

»Per això tothom qui escolta aquestes paraules meves i les compleix és com un home prudent que ha construït la seva casa sobre la roca. Quan vénen les pluges, creix la riuada i el vent envesteix contra aquella casa, res no la fa caure, perquè té els fonaments sobre la roca.

»Però tothom qui, després d'escoltar aquestes paraules meves, no les compleix, és com un home sense seny que va construir la seva casa sobre la sorra. Quan vingueren les pluges, cresqué la riuada i el vent es llançà contra aquella casa, la casa s'ensorrà i no en quedà ni rastre.»

Quan Jesús acabà de dir aquestes paraules, la gent quedà sorpresa de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la Llei, sinó amb autoritat.

Paraula del Senyor.

IV

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Mt 19,3-6

En aquell temps els fariseus anaren a trobar Jesús amb la intenció de provar-lo, i li van fer aquesta pregunta: «Als marits, ¿els és permès de divorciar-se de la seva dona per qualsevol motiu?» Ell els preguntà: «¿No heu llegit en l'Esriptura que el Creador, al principi, va fer l'home i la dona? I digué: “Per això l'home deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa i ells dos formen una sola carn.” Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.»

Paraula del Senyor.

V

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Mt 22,35-40

En aquell temps, un fariseu, mestre de la Llei, per provocar Jesús, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, ¿quin és el manament més gran de la Llei?»

Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i dels Profetes vénen d'aquests dos.»

Paraula del Senyor.

VI

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

Mc 10,6-9

En aquell temps Jesús digué: «Al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això l'home deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola carn. Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.»

Paraula del Senyor.

VII

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Jn 2,1-11

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meva hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.»

Així començà Jesús, els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

Paraula del Senyor.

VIII

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Jn 15,9-12

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat.»

Paraula del Senyor.

IX

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Jn 15,12-16

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu.»

Paraula del Senyor.

X

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Jn 17,20-26

En aquell temps Jesús alçà els ulls al cel i digué:

«Pare sant, no prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u. Que estiguin en nosaltres, Pare, com vós esteu en mi i jo en vós. Així el món creurà que vós m'heu enviat.

»La glòria que vós m'heu donat, jo també els l'he donada a ells perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i vós en mi, que siguin plenament u. Així el món coneixerà que vós m'heu enviat i que els heu estimat com m'heu estimat a mi.

[»Pare, vós me'ls heu donat; vull que estiguin amb mi allà on joestic, i vegin la meva glòria, la que m'heu donat per haver-me estimat ja abans de crear el món.

»Pare bo, el món no us ha conegut, però jo us he conegut, i ells han conegut que vós m'heu enviat. Jo els he fet conèixer el vostre nom i els el farà conèixer més encara, perquè

l'amor amb què m'heu estimat estigui en ells, i també hi estigui jo.]»

Paraula del Senyor.